

DE SANCTORVM APOSTOLO-

RVM DIGNITATE, ASSERTIONES THEOLOGICÆ, QVAS

in publica disputatione defendit M. Henricus Arboreus, Sacrosanctæ Theologiæ

Baccalaureus formatus, Præsidente Dño Doctore Alphonso Pisano, eiusdem

facultatis pro tempore Decano, & Ordinario Professore etc.

I.

Vamuis sanctis Apostolis quasi primitias spiritus habentibus, & quibusdā Ciuitatis Dei fundamen-
tis, Christus Dñs plura dona gratiarum contulerit, est tñ potissimum Apostolorū propria, & quæ
sola veri nominis Apostolum constituit, ouium Christi adducendarum & pascendarum autoritas.

II. Ad oues Christi adducendas pertinet, Euntē docete oēs gentes, baptizantes eos in nomine Pa-
tris & Filij & Spiritus sancti, docentes eos seruare omnia quæcūq; mandauī vobis. Et: Illi autem
profecti prædicauerunt vbiq; Domino cooperante & sermonem confirmante sequentibus signis.

III. Ad pascendas Christi oues iam in ouili congregatas, non desunt graues autores qui referant illa
verba Domini: Quæcūq; alligaueritis super terram, erunt ligata & in cœlo: & quæcūq; solueri-
tis super terram, erunt soluta & in cœlo. Et illa: Sicut misit me Pater & ego mitto vos.

III. Ceterum cum prædicta verba (quibus Iurisdictione Ecclesiastica concedi videtur) ex præcedentibus
constet ad discipulos de primatu contententes primum, deinde post resurrectionem ad eosdem si-
mul congregatos fuisse directā, nomine autem discipulorum omnes fideles possint intelligi, quæ-
rendum est quomodo potestas illa discipulis promissa ad solos Apostolos peruenerit.

V. Id autem præter vniuersalem sanctorum Patrum consensum ex duobus scripturæ locis colligere
licet, primus est Lucæ xxij. Vbi solis Apostolis dicitur: Vos estis qui permansistis mecum in ten-
tationibus meis, & ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis & bibatis
super mensam meam in regno meo, & sedeatīs super thronos iudicantes duodecim tribus Israël.
Alter est Marci nono, vbi ex grege discipulorum de primatu contententium legimus Dominum
ad se vocasse duodecim, ut eos ab alijs segregatos instrueret.

VI. Et si Apostolorum potestas amplissima fuerit, longè tamen erat Petri autoritate inferior, Apo-
stolorum enim quilibet potestatem habuit in omnes alios Christi fideles, Petrus verò etiam in ipsos
Apostolos: nam & soli Petro dictum est: Tibi dabo clauēs regni cœlorum: & soli: Pasce agnos me-
os: Pasce oues meas, cum tamen alij Apostoli præsentēs adessent.

VII. Quibus verbis beatus Petrus Pastor & Episcopus Christianorum omnium declaratus est, (ut
testatur Cyprianus, Augustinus, Hieronymus, Chrysostomus & innumeri alij) reliqui verò Apo-
stoli Sacerdotes tantum & Legati in vniuersum orbem ore Domini sunt constituti: neq; enim eis
dicitur, vobis dabo clauēs regni cœlorū, sed tantum: quæcūq; alligaueritis etc. Vnde non ordinem
Episcopalem, sed Iurisdictionem tantum a Domino acceperunt, cum actus ordinis Episcopalis or-
dinare scilicet & confirmare, actus quidem sint clauium Petro promissarum, non actus ligandi &
soluendi, qui cæteris Apostolis cum Petro communes fuerunt.

VIII. Hinc est quod beatus Paulus qui nihil minus habuit à magnis Apostolis, cum esset Apostolus IE-
S V Christi, non ab hominibus neq; per hominem, non sic tamen erat Episcopus, sicut Apostolus,
sed Episcopatum a Deo acceperat, imponentibus ei manus Prophetis & Doctoribus qui erant An-
tiochiæ. Act. xij. Et constans habet traditio Sanctorum Patrum Græcorum & Latinorum, Bea-
tum Iacobum Alphæi fratrem Domini, cognomento Iustum, a sancto Petro, Ioanne, & altero Ia-
cobo primum Hierosolimorum Episcopum fuisse ordinatum.

Vnde (si propriè loqui velimus) aliud est Apostolatus, aliud Episcopatus. Apostolatus enim
est vniuersalis Ecclesiæ congregandæ & gubernandæ potestas: Episcopatus verò est potestas con-
firmandi & ordinandi, ut Apostolatus ratio in Iurisdictione vniuersali, Episcopatus verò in ordine
consistat, cui addi solet portio quædam Apostolicæ Iurisdictionis in aliquam Diocēsin.

IX.

Disputabuntur in Schola Theologica hora septima ipsa Vigilia S. Bartholomæi.

Ingolstadij excudebant Alexander & Samuel VVeyssenhornij. Anno M. D. LXIII.

